

Een scheef bekken van achter gezien.

Wanneer een paard vierkant staat moet het bekken gelijk en symmetrisch zijn. Dat wil zeggen bij aanzicht van achter moeten de beide Tuber Sacrae op gelijke hoogte zijn en de bepiëring op de billen moet links en rechts gelijk zijn. Maar ook bij aanzicht van bovenaf moeten beide Tuber Coxae recht tegenover elkaar staan. Scheefstanden in beide opzichten, dus van achter gezien en van boven gezien, komen

veelvuldig voor.

Een scheefstand van het bekken kan zich uiten op verschillende manieren. Het paard zal in stap vaak achter kort-lang stappen. Het recht-richten is moeilijk, de ruiter rijdt immers 'als op een fiets met een scheef stuur'. Dit zal het paard proberen te compenseren door óf zijn binnenachterbeen midden onder de massa te plaatsen, óf het hoofd naar buiten te brengen

in de wendingen, óf de schouder eruit te willen drukken. De lengtebuiging is moeilijk (vaak meer naar één bepaalde kant). Het aanspringen in galop op een van beide handen wil meestal niet. Sommige paarden dragen de staart scheef. Afhankelijk van de mate van scheefstand en de duur ervan, maar ook in hoeverre verder lendenwervels geblokkeerd zijn, kan het paard bij meer sluiten gaan staken of verzet tonen. Bijvoorbeeld: een paard met een scheef bekken, waarbij de rechter bekkenhelft naar achteren staat ten opzichte van de linker bekkenhelft, zal met alle oefeningen waarbij het rechterachterbeen meer onder moet treden, moeite hebben: dus de rechtergalop, rechter travers etc.

Het scheve bekken bij de merrie kan ontstaan tijdens het veulenen, door het verweken van de bekkenbanden onder invloed van het hormoon relaxine rond de bevalling. Dit zou je kunnen vergelijken met 'bekkeninstabiliteit' bij mensen. Verder kunnen blessures aan het bekken ontstaan door vallen of uitglijden, vaak met één been of wanneer het paard met een been ergens vast komt te zitten en gaat trekken.

>> Lees verder op pagina 21

Een scheef bekken van bovenaf gezien.